

KARINA MUNDO, autora dels llindeus que il·lustren aquests *Fulls*, nasqué a Cassà de la Selva l'any 1968. Va iniciar-se en la pintura al taller de Josep Lloveras, al seu poble natal. Va continuar els seus estudis amb els pintors Mercè Huerta, Montserrat Costa i Joaquim Corominas al Centre Cultural La Mercè de Girona, on també ha realitzat una exposició individual. Ha participat en exposicions col·lectives a França i a Girona.

gràcies als canvis prenen un sentit més ambigu en la versió de 1998. A «Mestre d'obres», en canvi, hi ha poques variacions entre les dues versions: substitueix «medeix», la forma més usual però no acceptada, per «amida», la forma normativa. La versió més recent de «Simetria» presenta les mateixes idees, però està totalment remodelada, ha canviat completament la disposició dels versos. No hi ha cap dubte que si el llibre ha tardat quatre anys a aparèixer és perquè l'autor exigeix una gran perfecció als seus textos, cosa que el lector aprecia immediatament i —no cal dir— agraeix.

Jordi Cornellà Detrell

LA IDENTITAT FETA MIQUES

Vicenç PAGÈS JORDÀ.

En companyia de l'altre.

Premi Documenta 1998.

Edicions 62. Barcelona, 1999, 139 pàgines.

ESTRUCTURAT EN DOS BLOCS de cinc contes distribuïts a banda i banda d'un intermedi de dotze composicions breus denominades miniatures, i pulcrament emmarcat amb una introducció i un epíleg, el recull contístic que ens ofereix l'autor d'*El món d'Horaci* i de *Carta a la reina d'Anglaterra* fondeja en el tema de la desintegració de la unitat del jo i les seves diverses manifestacions, des del desdoblament o la consciència de l'alteritat al *transfugisme* i la *transmigració en vida dins un altre cos*.

D'ençà de la cèlebre declaració «Je est un autre» de Rimbaud, l'alteritat i els seus múltiples tractaments han estat un dels motius estel·lars de la literatura contemporània d'arreu, i de retop l'anomenada *negative capability*, anunciada per Keats i explicada per Ferrater com «la facultat de renunciar a formar un tot personal comprensible, i de donar-se amb passió a la localitat, a les particularitats del món». Pagès, a l'epíleg «No estem sols», retreu figures representatives de la crisi d'identitat del jo com Poe, Pessoa, Maupassant i Borges. Però no cal sortir de casa: en la literatura catalana del Vint comptem amb prou autors que es fan ressò del mateix fenomen (Foix, Rodoreda, Ferrater, Palau i Fabre).

«La creació de l'escriptura», el conte que serveix d'introducció a *En companyia de l'altre*, narra la rivalitat entre tres castes que conviuen en una mateixa comunitat: les itàliques, les romanes i les egípcies, que esdevindran, sota el dictamen d'Atena, tres tipus de lletra: la cursiva, la rodona i la negreta.

Del primer bloc de recull sobresurt «Camí del mar», on, a través d'una sèrie de quatre joves aparentment diferenciats, assistim a un enlairament físic i anímic progressiu —del vianant al ciclista, del ciclista al genet i del genet a l'aviador— que fa reviuire, per capriciosa associació d'idees, el *paroxisme de la lauzeta* de la bellíssima cançó de Bernart de Ventadorn.

El segon bloc narratiu és, en conjunt, més engrescador que el primer. A «El conillet d'Índies», «La piga» i «Baixant les escales del somni» hom s'adona de l'especial cura que l'autor raciona per a l'execució tècnica dels finals, a fi de conciliar imprevisibilitat i ineluctabilitat. L'últim treball d'aquest segon bloc, «El captiu», escrit a la manera d'un dietari, és la peça més atractiva i la més extensa de tot el llibre; entrats a l'acabament, la immortalitat i l'etern retorn surten del rebost dels vells temes per denunciar, no sense por, l'opressió de sentinelles disfressats d'interrogants.

Josep Hernández Tresserras

